

Chương 307: “Tử Thần” Của Chiến Tranh Nhân Ma

(Số từ: 2745)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

11:52 AM 21/04/2023

Tôi đã gặp một senpai tỏa ra một bầu không khí kỳ lạ, nhưng cuối cùng, tôi không thể tìm hiểu bất cứ điều gì về người đó ngoại trừ tên của họ.

—Radia Schmit.

Cô ấy có sở trường khiến mọi người cảm thấy khó chịu. Cô ấy chắc chắn khác với Bertus và Charlotte, nhưng tôi không thể giải thích chính xác điều gì khác biệt.

Harriet ở vòng chính, Bảng C.

Olivia cũng có mặt trong vòng chính, Bảng C.

Vì dù sao thì 32 trận đấu hàng đầu vẫn sẽ tiếp tục, nên có vẻ như tôi phải đến sớm để xem trận đấu của Harriet.

Harriet là sinh viên năm nhất duy nhất tham gia từ Royal Class, vì vậy có lẽ có một số sinh viên từ Class B sẽ không đến xem các trận đấu. Tuy nhiên, đáng ngạc nhiên là mọi người đều đổ xô đến sân vận động.

Ngay cả khi họ không đặc biệt thân thiết với Harriet, họ vẫn tò mò về một sinh viên năm nhất, đặc biệt là chuyên ngành ma thuật, tham gia Giải đấu liên khối, và có vẻ như họ muốn hỗ trợ bạn cùng lớp của mình.

Thật ngạc nhiên là giữa các bạn cùng lớp lại có tình bạn thân thiết, mặc dù không có mối quan hệ thân thiết nào giữa Class A và lớp B.

Tất cả học sinh năm nhất, ngoại trừ Bertus, người hoàn toàn không ở trong ký túc xá, đang hướng đến sân vận động.

“Phù...”

“ ... ”

“Haizz...”

“ ... ”

"Ah..."

*Haaa!

“Này! Tại sao cậu cứ thở dài khó chịu như vậy?”

Khi tôi vừa đi vừa thở dài thườn thượt, Liana, với khuôn mặt đỏ bừng, hét vào mặt tôi, khiến những tia lửa bắn tung tóe. Mọi người đều nhìn chúng tôi vì sự ồn ào, nhưng tôi thậm chí không thèm liếc nhìn họ.

“Cậu không lo lắng sao? Cô bé của chúng ta sắp bị kẹp giữa những senpai đáng sợ!”

Giống như con chúng ta vào hang cọp vậy!

Sẽ không có bất kỳ sinh viên năm nhất nào trong phòng chờ. Nếu một anh chàng khó tính nào đó trong đó nói, 'Này, cô bé dễ thương, em đang làm gì ở đây? Đây không phải là nơi để bọn trẻ thể hiện kỹ năng của mình' Harriet có thể xử lý được không?!

Điều gì sẽ xảy ra nếu có ai đó ở đó chọn một cuộc chiến bất ngờ như tôi?!

“Harriet có phải là một đứa trẻ không?”

“Cậu ấy có phải không?”

“ ... ”

“ ... ”

Ah.

Chúng tôi là bạn cùng lớp.

Vẫn thế.

Tôi không thể không lo lắng cho cô bé bướng bỉnh của chúng tôi. Cho dù cô ấy có nói bao nhiêu đi chăng nữa thì cô ấy sẽ tự mình làm tốt....

“Haizz...”

Tôi lại thở dài. Liana cau mày với tôi, người cứ thở dài thườn thượt vì những lo lắng không cần thiết.

“Cậu định tiếp tục nguyên rửa Harriet xui xẻo sao?”

“...Nguyên rửa?”

Khi đề cập đến nguyên rửa, Dettomorian, người đang ngo ngác đi theo tôi, lặng lẽ nhìn tôi.

“Chà, không phải nguyên rửa, mà có lẽ là một Ma pháp đơn giản để mang lại năng lượng tích cực...”

“Detto. Nếu điều đó có ảnh hưởng... chẳng phải là... giống như gian lận sao...?”

“Là nó sao...?”

“Ừm, ừm, đừng làm thế.”

“Được rồi...”

Charlotte ngăn Dettomorian làm gì đó.

Đánh giá qua biểu hiện của Charlotte, có vẻ như cô ấy lo lắng về các tác dụng phụ có thể xảy ra hơn là gian lận nếu Dettomorian làm điều gì đó.

“Đừng lo, Reinhardt.”

Thấy tôi tiếp tục lo lắng, Ellen bình tĩnh nói chuyện với tôi từ bên cạnh.

“Harriet sẽ làm tốt thôi.”

“Trên cơ sở nào?”

“Chỉ vì.”

Ellen không cười cũng không cau mày.

Cô ấy chỉ có biểu cảm hơi chờ đợi và bụ bẫm thường thấy.

“Tớ tin cậu ấy sẽ làm tốt.”

Tin tưởng.

Biểu hiện đó dường như quen thuộc.

Tôi đã nói với Đại công tước Saint-Owan rằng con gái ông ấy là người có tài năng Ma pháp nhất trong lịch sử loài người, và cô ấy có thể dễ dàng

khiến cả thế giới kinh ngạc với những gì cô ấy có thể làm.

Chủ đề được nhắc đến là việc tham gia giải đấu giữa các senpai, và tôi không khỏi thở dài thườn thượt.

Tôi đã kỳ vọng rất cao, nghĩ rằng họ sẽ làm điều gì đó tuyệt vời và cho chúng tôi thấy điều gì đó ấn tượng.

Tôi tự hỏi liệu cảm xúc của Đại công tước khi nghe về dự án của câu lạc bộ nghiên cứu phép thuật có giống như vậy không.

Khi ai đó quan trọng, mọi việc họ làm dường như không đủ.

Có thể vì lo lắng mà chúng ta nghĩ rằng họ không thể làm được ngay cả những công việc đơn giản nhất.

Tôi thấy lo cho Harriet.

Nhưng có phải vì tôi quá coi trọng cô ấy không?

Có phải vì tôi hy vọng cô ấy không bị tổn thương?

Tôi không phải cha mẹ Harriet.

Tuy nhiên, nghĩ về cô ấy theo cách đó cuối cùng sẽ là một điều bất lợi cho Harriet.

Vẫn là... người cứng đầu của chúng ta.

Nếu Harriet bị đánh bại ngay từ trận đầu tiên...

Tôi phải làm gì bây giờ...

Không dễ để thay đổi suy nghĩ của tôi.

Tại thời điểm này, đó là một căn bệnh.

"Đừng lo, Reinhardt. Cậu ấy sẽ làm tốt thôi."

Lần này, không phải Ellen mà là Louis Ancton trấn an tôi.

Đương nhiên, các thành viên của câu lạc bộ nghiên cứu phép thuật cũng có mặt để xem trận đấu của Harriet, và Redina-senpai cũng không ngoại lệ.

Không biểu hiện nào của họ cho thấy bất kỳ mối quan tâm đáng chú ý nào.

"Này, Reinhardt! Đừng lo lắng về những thứ vô ích và hãy chuẩn bị để kinh ngạc đi!"

Redina cười trong khi che miệng.

Harriet có một số vũ khí bí mật?

Có vẻ như các thành viên câu lạc bộ nghiên cứu phép thuật đã cùng nhau nghĩ ra một thứ gì đó cho giải đấu của Harriet.

Rõ ràng, giải đấu ít thú vị nhất trong số các giải đấu từng năm sẽ là giải đấu năm nhất, bởi vì cấp độ kỹ năng là thấp nhất.

Vì vậy, giải đấu thú vị nhất đương nhiên sẽ là giải đấu năm sáu. Tuy nhiên, khi điểm số tăng lên, Kouhai thường mạnh hơn Senpai.

Đó là lý do tại sao có một giải đấu liên khối.

Bắt đầu từ việc kết hợp những người chiến thắng giải đấu dựa trên từng năm, giờ đây đã có giải đấu liên khối hoàn toàn không tính đến cấp độ và sự kiện này đã trở thành trận đấu lớn nhất của lễ hội. Đúng là những người chiến thắng giải đấu năm sáu thường giành chiến thắng khi họ tiến vào giải đấu liên khối, nhưng cũng có nhiều trường hợp họ không thắng.

Vì vậy, sự kiện này chắc chắn là điểm thu hút chính của lễ hội.

Nó sẽ sớm là sân khấu để xác định kẻ mạnh nhất của Temple.

Tất nhiên, điều kiện là chỉ những người tham gia mới được xem xét.

-Wowwwwwww!

Sự chờ đợi và cổ vũ của đám đông không thể so sánh được với giải đấu năm nhất.

Một số lượng lớn người đã tụ tập, và ngay cả những chiếc ghế đứng cũng được lấp đầy.

"Hừ, ồn ào quá."

Giọng Liana vang lên sau lưng tôi.

Một số lượng đáng kể ghế Royal Class cũng đã có người ngồi.

Phải có những người tham gia Royal Class khác ngoài Olivia Lanze và Harriet. Trong khi những người khác không thể phân biệt được giọng nói do

tiếng cổ vũ quá lớn, thì tôi có thể phân biệt được những tiếng thì thầm bằng cách tăng cường và tập trung thính giác của mình.

-Ai sẽ thắng?

-Không phải là Radia-senpai sao?

-Không, tôi nghe nói Olivia cũng tham gia.

-À...Thật à? Tôi chưa bao giờ thấy cuộc chiến cấp cao đó trước đây. Không phải chuyên ngành của cô ấy là [thần lực] sao?

-Chuyên ngành của cô ấy là vậy, nhưng... tôi nghe nói cô ấy cũng rất giỏi cận chiến.

-Thật sao? Ai đã nói thế?

-Huh? Tôi đã nghe nó từ ai đó... đó là ai?

Hầu hết những lời xì xào xung quanh là về Olivia, người đã đến gặp người khác nhưng cuối cùng lại nói về cô ấy. Thậm chí còn có những sinh viên năm thứ năm đến xem trận đấu của Olivia, bao gồm cả Hội trưởng hội học sinh Ceres Van Owen và các thành viên của câu lạc bộ tôn giáo, Grace. Họ chỉ trao đổi ánh mắt do đám đông.

“.....”

Saviolin Tana thậm chí còn thừa nhận rằng Olivia là người mạnh nhất trong thế hệ tiếp theo, vì vậy thật dễ dàng để đoán kỹ năng của cô ấy mà không cần nhìn thấy chúng.

Bên phải tôi là Charlotte.

Bên phải Charlotte, giáo viên và vệ sĩ của Charlotte, Saviolin Tana, đang ngồi.

Olivia luôn nói về việc cô ấy đánh nhau giỏi như thế nào.

Và cô ấy cũng nói rằng cô ấy ghét bạo lực.

Cả hai đều được biết là đúng. Đó là lý do tại sao khán giả của Royal Class chủ yếu nói về kỹ năng của Olivia.

Nhưng thực tế quan trọng là hầu như không ai thấy Olivia thể hiện kỹ năng của mình.

Có rất nhiều tin đồn về việc cô ấy rất tuyệt vời, nhưng dường như không ai tận mắt chứng kiến điều đó vì cô ấy không thích thể hiện sức mạnh của mình.

Có nhiều người nói rằng cô ấy thật tuyệt vời, nhưng không ai nói rằng họ đã nhìn thấy nó và nó như thế nào.

"Olivia có thực sự tuyệt vời như vậy không, Tana?" Charlotte, ngồi cạnh tôi, thì thầm với Saviolin Tana.

Charlotte dường như bị làm phiền bởi những tin đồn mà cô ấy nghe được từ xung quanh.

"Bây giờ ngài nên gọi thần là Sensei đi, thưa Công chúa."

Tại sao cô ấy rất nhạy cảm về danh hiệu của mình?

“...Nếu đúng như vậy, lẽ ra ngay từ đầu cô nên xưng hô với ta như một sinh viên của Temple, phải không?”

"...Đó là không thể. Làm sao thần có thể thiếu tôn trọng như vậy?

“Ồ, vậy cô coi tất cả các bạn cùng lớp gọi ta là Charlotte và xưng hô với ta một cách tùy tiện là thiếu tôn trọng sao?”

“Không phải đâu. Temple có quy tắc của nó, vì vậy chúng ta phải tuân theo chúng...”

'Không, nếu tôi nói điều này, thì với tư cách là một giáo viên, tôi nên tuân theo các quy tắc và gọi Điện hạ là Charlotte, phải không?'

'Tự mâu thuẫn, phải không?'

'Tôi đã phạm sai lầm trong khi nói.'

'Tôi nên làm gì?'

Có phải là ảo tưởng khi tôi có thể đọc được suy nghĩ của cô ấy mà không cần nhìn vào khuôn mặt của cô ấy?

'Chúng ta hãy ... thay đổi chủ đề.'

“Hừm. Olivia Lanze là một sinh viên xuất sắc. Cô ấy đặc biệt nổi bật trong số những sinh viên tài năng của Royal Class trong Temple với tương lai đầy hứa hẹn.”

"Ah. Bao nhiêu vậy?"

“Hừm.”

Saviolin Tana khoanh tay quan sát đấu trường nơi cuộc thi vẫn chưa bắt đầu.

“Nếu có một sinh viên ở trình độ thấp hơn Olivia một chút, thậm chí không bằng cô ấy, tôi sẽ rất ngạc nhiên.”

“Hmm, Tana... Ý ta là, Sensei, làm sao cô biết về Olivia Lanze?”

“Phần lớn thần nghe được từ cấp dưới của mình, Epinhauser. Theo những gì thần biết, Olivia Lanze đã không tham gia bất kỳ lớp học cận chiến nào kể từ năm thứ ba của cô ấy.”

Bây giờ tôi đã hiểu tại sao hầu hết sinh viên nói về kỹ năng của Olivia nhưng chưa thực sự nhìn thấy chúng. Không có lý do gì để thể hiện nó ngay cả trong lớp.

"Tại sao?"

“Olivia nói rằng mình không muốn học thêm những kỹ thuật làm tổn thương người khác.”

“...Thú vị.”

"Epinhauser nói rằng Olivia đã ở trình độ mà cô ấy không cần phải học thêm vào thời điểm đó."

"...Ah."

Charlotte có vẻ hoài nghi.

“Vậy, lúc cô ấy nói không muốn học nữa, cô ấy đã học hết những thứ cần học rồi sao?”

"...Đó là một cách để diễn đạt nó."

‘Tôi không muốn học thêm bất kỳ kỹ thuật nào để làm tổn thương mọi người!’ (Không còn gì để học)
Thật là một cô gái hài hước.

Dù sao đi nữa, kể từ đó, Olivia đã không tham gia bất kỳ bài học thực tế nào hoặc tham gia các cuộc thi.

"Đương nhiên, thần cũng không có nhìn thấy kỹ năng của Olivia."

Vì vậy, ngay cả Saviolin Tana cũng chỉ nghe về nó từ Epinhauser.

"Vậy, đó chỉ là một tin đồn?"

Saviolin Tana lắc đầu trước câu hỏi đó.

"Hmm, nó không chắc là một tin đồn vô căn cứ."

"Tại sao?"

"Điện hạ không biết rằng Olivia Lanze đã hỗ trợ hậu phương trong Chiến Tranh Nhân Ma sao?"

"Ta nghe nói cô ấy đã làm vậy. Chữa lành vết thương và làm việc trong lĩnh vực y tế..."

"Vâng đúng vậy."

Saviolin Tana nhìn Charlotte.

Olivia đã không tham gia trên tiền tuyến Chiến Tranh Nhân Ma. Cô không thể, đúng hơn là không.

Nhưng cô ấy hẳn đã biết chi tiết về tình hình trong chiến tranh.

"Trong thời đại mà mọi nhân lực đều quý giá, Điện hạ có nghĩ rằng một người có [sức mạnh thần thánh] mạnh mẽ như Olivia Lanze sẽ chỉ có thể làm được điều đó không?"

"...Ý cô không phải là, cô ấy thực sự đã được triển khai trong chiến đấu sao?"

"Tất nhiên, họ nói rằng Olivia không được triển khai chiến đấu theo mong muốn của mình. Tuy nhiên, bất cứ điều gì cũng có thể xảy ra ở khu vực hỗ trợ phía sau. Ví dụ như các cuộc tấn công bất ngờ từ Quân đội Ma vương."

Điều đó đúng với tôi và mọi người ở Temple.

Tất cả chúng ta đều đã suy nghĩ quá ngây thơ.

Tất cả chúng tôi đều nghĩ rằng Olivia chỉ đơn giản là chữa trị cho mọi người và chăm sóc những người bị thương vì cô ấy đã hỗ trợ hậu phương trong chiến tranh.

Giống như biệt danh "Thánh nữ của Eredian."

Tất cả chúng tôi chỉ nghĩ rằng cô ấy đã hoàn thành công việc cao cả như một thiên thần trong chiếc áo choàng trắng và trở về.

"Thần sẽ không đi vào chi tiết vì nó không phải là một câu chuyện thú vị."

Saviolin Tana nói khi nhìn vào đấu trường nơi trận đấu đầu tiên sắp bắt đầu.

"Olivia Lanze đã gặp phải vô số tình huống và nhiệm vụ nguy hiểm ở những nơi không an toàn, và cô ấy vẫn sống sót trở về."

"..."

Olivia không phải là một bông hoa nhà kính.

Cô đã trải qua chiến tranh thực sự và sống sót qua nó.

Đó là lý do tại sao cô ấy ghét bạo lực hơn?

Nó sẽ không phải là một kỷ niệm đẹp cho Olivia.

Đó là lý do tại sao cô ấy nói rằng cô ấy chỉ đi chu cấp.

"Họ gọi Olivia Lanze là 'Tử thần' ở vùng đó."

Olivia đã giết vô số yêu quái trên chiến trường, nơi cô đến để cứu người.

Đó là lý do tại sao ngay cả các đồng minh của cô cũng sợ cô và gọi cô là "Tử thần".

Reinhardt không nghĩ Olivia lại thích biệt danh "Thánh nữ của Eredian" đến vậy.

Nhưng anh chắc chắn rằng Olivia sẽ còn ghét "Tử thần" hơn nữa.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading